

sit Arbejde, de bliver sikkert stadig forværret, idet der bliver mindre og mindre Plads. Det er næsten ikke til at faa Plads i noget Pensionat. For ikke ret længe siden udsendte Studenterforeningen, tror jeg, det var, et Nødraab gennem Bladene; den meddelte, at det var umuligt at skaffe Plads til alle de unge Mennesker, der i dette Aar søger hertil for at studere ved Københavns Universitet. Det maa jo befrygtes, at jo værre Misæren er, des flere Misbrug sker der. Men Udvalget har den Opfattelse, at alene Tilstedeværelsen af disse Bestemmelser, hvoriblandt jo ogsaa findes Straffebestemmelser svarende til dem i Huslejeloven, vil virke hemmende paa Lysten til at udnytte den Situation, der foreligger, naar der er Mangel paa Plads. Jeg takker Indenrigsministeren, fordi han har foreslaaet disse Bestemmelser indført i Loven, og det er mit Haab, at de ogsaa maa findes i fremtidige Huslejelove, thi det bliver nødvendigt at opretholde dem, indtil der er rigelig Plads i Pensionaterne, særlig her i København.

Men foruden for Københavns Vedkommende tror jeg, denne Bestemmelse vil faa Betydning i de større Provinsbyer, thi vel er det særlig galt her i København, men det er ogsaa galt i adskillige af de større Provinsbyer. Ifølge Lovforslaget er det jo overladt til Kommunalbestyrelserne at tage Beslutning om Nedsættelse af disse særlige Nævn, og jeg haaber, at Kommunalbestyrelserne i København og de større Købstæder straks efter Lovens Vedtagelse vil nedsætte saadanne Nævn, for at der, saafremt det bliver nødvendigt, kan skrides ind mod Misbrug, hvorover der foreligger Klage.

Sven: En af de foregaaende Talere i denne Debat, Hr. J. Chr. Jensen, fremkom med en Bemærkning, som jeg gerne vil understrege. Den Bemærkning, jeg sigter til, er den, at efter de foreliggende Love vil en Parcelejer, der har fast Bopæl et andet Sted og ønsker at bebygge sin Parcel, have vanskeligt ved at erholde Statslaan, og at der burde træffes Foranstaltninger til at ændre dette Misforhold. Jeg skal i denne Forbindelse henvise til, at Centralforeningen af Parcelforeninger og Villaejere i København og Omegn, der omfatter over 80 Foreninger med et samlet Medlemsantal af ca. 9.000 Parcelejere, har gjort det til et Programpunkt, at der aabnes de Parcelejere, der har Parceller i en anden Kommune end den, hvori de bor, Adgang til at faa Byggelaan. Der henvises fra Foreningens Side ganske rigtigt til, at for Storbyernes Vedkommende vil Forholdet praktisk talt være det, at

den lille Parcelejer altid har sin Parcel liggende i en anden Kommune. Jeg er ganske vist klar over, at en saadan Regel vilde være noget vanskeligt at formulere og frembyde visse Betæneligheder, bl. a. den, som Hr. J. Chr. Jensen selv var inde paa: at der gaar alt for megen Spekulation i Landejendomme rundt omkring Byerne. Denne Spekulation omtalte Hr. J. Chr. Jensen i de skarpeste Vendinger. Jeg skal ikke nær saa skarpt dømme de paagældende Folk. Hr. J. Chr. Jensen fremdrog oven i Købet et enkelt Navn, Hr. Duelund. Derimod dulgte han — jeg ved egentlig ikke af hvilken Grund — den Person, der nærmest staaar bagved det andet Foretagende, han saa ivrigt omtalte, nemlig „Ragnasminde“. Maa jeg supplere Hr. J. Chr. Jensens Oplysninger derhen, at Hovedmanden for „Ragnasminde“, efter hvad jeg har bragt i Erfaring, er en Journalist Lundbeck ved „Social-Demokraten“. Ærede Medlemmer vil maaske mene, at Hr. J. Chr. Jensen kunde have sparet Tingets Tid og hellere skulde have ført denne Debat paa „Social-Demokraten“ Redaktion i Stedet for i dette Ting.

Der blev fremdraget det Spørgsmaal, hvorvidt man kunde tænke sig at give Huslejeloven en længere Gyldighed, saaledes at man udskød Revisionen i et eller to Aar. Det forekommer mig nu at være en lovlig lang Tid, men jeg maa sige, at jeg rent personlig ikke skulde se med Sorg paa, at man forlængede Gyldigheden af den nuværende Lov et vist Stykke Tid, idet jeg tvivler noget om, at det vil være muligt i Løbet af Tiden til 1. April at faa en ny Huslejelov gennemført. Jeg kunde derfor for mit personlige Vedkommende godt tænke mig, at man gik en Mellemsvej og f. Eks. forlængede Gyldigheden i 9 Maanedere.

Hr. Asger Karstensen holdt en meget lang Tale om Huslejelovgivningen. Det ærede Medlem har jo en vis Evne til at se Monopoler overalt. Der er ikke den Ting eller den Del, uden at han straks opdager et Monopol; jeg tør maaske sige, at det ærede Medlem ligefrem lider af „Monopol-erium“. Det ærede Medlem har meget stærk Afsky for Monopoler og anbefalede, at man behandler den Slags føle Ting med den allerstørste Skarphed. Det forekom mig derfor noget underligt, at Hr. Asger Karstensen i sin videre Udvikling behandlede det Monopol, som Husejerne faktisk i Øjeblikket har, paa en forholdsvis lempelig Maade. Det er jo Tonen, der gør Musikken, og den Tone, der gik igennem Hr. Asger Karstensens Bedømmelse af Husejernes Monopolstilling, var jo ganske anderledes,